

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/105/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010218
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2514010218.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Kataríny Stanislavskej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04. júna 2015, v trestnej veci obžalovaného W. U., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona, prejednal odvolanie obžalovaného, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch sp.zn. 2T/74/2014 zo dňa 18.08.2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného W. U., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný W. U. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 27.02.2014 v čase asi o 23.35 hod. v meste Piešťany, na ul. Hviezdoslavovej, otvoril na tam stojacom osobnom motorovom vozidle zn. AUDI A4, EČ: PN 093-CN dvere vodiča, a opakovane najmenej päť krát päťou a dlaňou ruky udieral do hlavy, do oblasti tváre D. F. sediaceho na sedadle vodiča, pričom pri každom údere mu uvádzal „Daj mi peniaze, daj mi peniaze!“ a keď mu D. F. peniaze nedal, tak vytiahol nôž s čepeľou o dĺžke 10,5 cm a týmto D. F. prechádzal po predlaktí pravej ruky so slovami „Ty nevieš kto som, ty nevieš kto som“ ako aj „ty ma ešte nepoznáš, ja ti rozjebem aj auto“ s tým, že nôž na ruke aj pritlačil, na čo mu D. F. v obave o svoj život dal 30,- Eur, čím spôsobil poškodenému D. F., bytom T., ul. M. A. U. č. XX poranenia hlavy v parietálnej oblasti vľavo, pomliaždenie pery úst a odlomenie pravého horného hryzáka s dobou liečenia 1-2 dni a odcudzením peňazí škodu vo výške 30,- Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona a za použitia § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku bol poškodený D. F., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom T., M. A. U. č. XXX/XX, s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona bol obžalovanému aj uložený trest prepadnutia veci, a to: 1 ks nôž čiernej farby o dĺžke 24,5 cm.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

V prvom rade namieta, že obžaloba nebola podaná pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie. Súd mal brať na zreteľ, že už pri podanej obžalobe ako bola na neho podaná, je uvedený iný skutok než, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie. V obžalobe je uvedené, že obžalovaný prechádzal poškodenému po predlaktí nožom pravej ruky, kým v uznesení o vznesení obvinenia sa uvádzalo, že mu prechádzal nožom po predlaktí ľavej ruky. Pre prokuratúru aj súd sú to detaily, avšak práve takéto detaily robia rozdiel medzi jednotlivými odsekmi skutkovej podstaty trestného činu.

Vôbec nebol zákonným spôsobom upozornený na možnosť vykonať hlavné pojednávanie bez jeho prítomnosti. Je pravdou, že oznámil súdu súhlas s hlavným pojednávaním bez jeho prítomnosti, avšak bez splnenia poučovacej povinnosti súdu so všetkými náležitosťami. Rovnako tak namieta, že okresný súd rozhodol, že opodstatnenosť jeho návrhov na doplnenie dokazovania posúdi až po vykonanom dokazovaní, čo považuje za porušenie jeho práva na obhajobu, ako aj práva na spravodlivý súdny proces.

Rovnako tak namieta, že okresný súd nevyhovel jeho žiadosti odročiť hlavné pojednávanie za tým účelom, aby sa mohol riadne pripraviť na záverečnú reč. Okresný súd odôvodnil tento postup tým, že ide o väzobnú vec, pričom však takýto dôvod nemôže zmariť obhajcovi prípravu na vypracovanie záverečnej reči a záverečného návrhu. Od dovoleníek predsa nemôže závisieť spravodlivé konanie vo veci. Preto neodročením hlavného pojednávania súdom a zmarením tohto práva na prípravu na záverečnú reč je porušením jeho práva na spravodlivé prerokovanie jeho trestnej veci. Okrem toho namieta, že predsedníčka senátu JUDr. Beáta Javorková sa mala sama vylúčiť z vykonávania úkonov v tejto trestnej veci, pretože menovaná sudkyňa už raz ho uznala za vinného s rovnakým prístupom, následne však bol rozsudkom Krajského súdu v Trnave oslobodený. Za tejto situácie predsedníčka senátu mala sama bez všetkého namietat svoju zaujatosť, aby tak objektívne nevzbudila pochybnosti o svojej nezaujatosti. Najväčším paradoxom je oznámenie zaslanie zápisnice spolu s rozsudkom. Odhliadnuc od toho, že bolo porušené právo na obhajobu, nemal možnosť reagovať na obsah zápisnice a vzniesť námietky, čo sa týka obsahu vyhotovenia zápisnice. V ďalšom poukazuje sa v podanom odvolaní na rozpory medzi výpoveďami poškodeného F. a svedka U., kde vznikli flagrantly rozpory, ktoré neboli na pojednávaní odstránené.

Obžalovaný teda v odvolaní navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne, aby ho spod obžaloby oslobodil.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného zotrval na podanom odvolaní.

Sám obžalovaný predložil prostredníctvom obhajcu opätovne žiadosť, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo v jeho neprítomnosti.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, s poukazom na správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku.

Krajský súd na základe takto formulovaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť v postupe konania, ktoré mu predchádzalo.

Krajský súd zistil, že okresný súd sa nedopustil žiadneho pochybenia a rozsudok ako taký je zákonný.

V prvom rade krajský súd dospel k záveru, že obžalovaným napadnutý rozsudok I. stupňový súd vyniesol po vykonaní súdneho konania, ktoré nevykazuje procesné pochybenia takého charakteru, ktoré by zakladali nezákonnosť súdneho konania, alebo jeho časti.

Okresný súd po obdržaní obžaloby v predmetnej veci postupoval dôsledne podľa ustanovení tretej časti Trestného poriadku, ktorá upravuje základné pravidlá súdneho konania.

Na hlavnom pojednávaní okresný súd vykonával jednotlivé dôkazy zákonným a transparentným spôsobom, dodržal pritom všetky základné princípy kontradiktórneho trestného procesu.

Svojim procesným postupom na hlavnom pojednávaní okresný súd nedopustil sa pochybení, ktoré sú vytýkané v odvolaní.

Pokiaľ ide o procesný postup okresného súdu v tom smere, že vykonal súdne konanie v neprítomnosti obžalovaného, tak krajský súd k tomu dodáva, že na čl. 267 je zažurnalizovaná priamo žiadosť obžalovaného o vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, nevedno potom, v čom malo byť porušené jeho právo na spravodlivý proces. Rovnako tak nedôvodná je námietka obžalovaného v tom smere, že o návrhu obhajoby nerozhodol okresný súd ihneď ako boli tieto predložené. Okresný súd na záverečnom hlavnom pojednávaní všetky návrhy obhajoby oznámil a riadne sa s nimi vysporiadal, keď uznesením tieto návrhy zamietol ako nedôvodné a ešte ich aj odôvodnil. Je všeobecne známe, že je v právomoci súdu rozhodnúť, ktoré dôkazy vykonáva a ktoré nie, v takom prípade nemožno nikdy hovoriť o prípadnom porušení práva na obhajobu.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného v tom smere, že sudkyňa mala byť vylúčená z vykonávania úkonov v tejto trestnej veci, pretože rozhodla už v minulej trestnej veci chybne, ide o námietku taktiež procesnej irelevantnú, pretože sudkyňa by mohla namietat svoju zaujatosť jedine vtedy, ak by bol u nej daný pomer podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku buď k veci, alebo k osobám tu vycitovaným, sudkyňa takýto zákonný dôvod nemala, pretože žiadny pomer k veci nemá.

V ďalšom krajský súd, pokiaľ ide o hmotnoprávnu stránku veci konštatuje, že okresný súd konajúc o obžalobe prokurátora vykonal všetky dôkazy potrebné pre zákonné a objektívne rozhodnutie, tieto dôkazy podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil individuálne i v ich súhrne a dospel k správnym skutkovým záverom, čo sa týka viny obžalovaného, právnej kvalifikácie jeho konania, ako aj uloženého trestu.

V odôvodnení svojho rozsudku potom okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku zrozumiteľne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného, tiež prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona hlavne v otázke viny.

Odvolací súd považuje odôvodnenie napadnutého rozsudku za transparentné, presvedčivé a súladné v skutkových aj právnych úvahách s vykonanými dôkazmi.

Okresný súd popísal svoj dôkazný postup, oboznámil konkrétny vecný obsah jednotlivých relevantných dôkazov, následne obsah, toho ktorého dôkazu vyhodnotil. Pri svojich záverečných úvahách o vine obžalovaného v rámci svojho hodnotiaceho procesu ozrejmil, aké konkrétne postavenie a dôkaznú silu pripísal, tomu ktorému dôkazu vo vzťahu k svojmu meritórnemu rozhodnutiu. Svoje skutkové zistenia teda okresný súd v napadnutom rozsudku opiera o konkrétne dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Odvolací súd sa stotožňuje tak so skutkovými, ako aj právnymi závermi prvostupňového súdu, a preto na ne v podrobnostiach poukazuje.

Pokiaľ ide o vinu obžalovaného treba podotknúť, že tento v prípravnom konaní nevypovedal a nevypovedal ani na hlavnom pojednávaní, pretože žiadal toto uskutočniť vo svojej neprítomnosti.

Nie je teda zrejmé, ako sa postavil k predmetnému skutku sám obžalovaný, avšak je to zrejmé predovšetkým z výpovedí poškodeného D. F. a svedka U., ktorý obžalovaného úplne zhodne tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní zo spáchaného skutku usvedčovali.

Medzi ich výpoveďami nie sú žiadne zásadné rozpory, a teda nemožno hovoriť o pochybnostiach, ako na ne poukazuje obhajoba.

Okrem toho krajský súd dopĺňa, že obžalovaný nie je len usvedčený poškodeným D. F. a svedkom J. U., ale je bezpochyby usvedčený aj jeho kamarátom, svedkom G. K., pričom to, že skutok sa stal vyplýva aj z ďalších dôkazov. Krajský súd teda nemá najmenšie pochybnosti o vine obžalovaného.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného tak táto je taktiež správna, pretože skutkové zistenia okresného súdu, ako sú uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku v plnej miere korešpondujú s jednotlivými znakmi skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

Okresný súd správne aj rozhodol o uložení trestu obžalovanému v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby. Správne vychádzal predovšetkým pri určovaní druhu a výmery trestu z ustanovení § 34 ods. 1 a ods. 4 Trestného zákona, ako aj z ustanovení § 38 ods. 4 Trestného zákona.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že im zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od spáchania trestných činov.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, ako aj na jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému Ľubomírovi Behanovi postupoval dôsledne v zmysle vyššie uvedených kritérií, keď mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 8 mesiacov, čo vystihuje už spomínané možnosti nápravy obžalovaného. Správne okresný súd tiež rozhodol o zaradení obžalovaného na výkon tohto trestu, pretože tento výrok taktiež zodpovedá v ňom citovaným ustanoveniam zákona.

Podľa § 319 Trestného poriadku nadriadený súd zamietne odvolanie, ak zistí, že toto nie je dôvodné.

Krajský súd teda nezistil dôvodnosť odvolania obžalovaného, a preto ho zamietol v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.